

MARKUS KRUNEGÅRD

Fredag, Fiesta! 17:30

Solen skiner när Markus Krunegård går på Fiesta-scenen. En trogen skara fans har samlats framför scenen, och många har satt sig ner för att njuta av både musiken och kvällssolen.

Krunegård ger oss en mjukstart genom att inleda konserten med E4, E18, väg 13, en lugn låt i kontrast till många andra band som brukar föredra att bryta isen med kraft.

Under konsertens andra låt, Ibland gör man rätt, ibland gör man fel, börjar mörka moln närma sig festivalområdet. I takt med att tempot i låten ökar så kommer molnen närmare och närmare, som att de och musiken kämpade mot varandra. När låten kommer i sin sluffas ger dock molnen med sig och kvar står solen, Markus Krunegård och den hänförda publiken som segrare.

- "Så här låter framtiden", säger Krunegård och börjar spela på den nya låten Hollywood Hills, från hans kommande skiva. Totalt blev det två nya låtar under konserten, som ger en hint om vad som komma skall. I övrigt spelades det bara låtar från hans debutskiva, Markusevangeliet, som släptes förra våren men som bevisligen fortfarande håller.

När det börjar närma sig slutet sätter han igång med att spela Jag är en vampyr, vilket gör att i princip alla som förut avnjöt konserten sittandes reser sig upp och rusar in i publikhavet. Det finns inga tvivel om vilken låt som är publikens favorit.

Som avslutning kör han Stjärnfallet, som han spelar ensam med sin gitarr och han kan inte hålla sig från att flörta lite med publiken.

- "Det kanske låter lite fjäskigt, men Fiesta! är himmeln för mig just i dag." Med de orden avslutar han sin konsert, lika lugnt som han drog igång den.

Av Alexander Ekman